

Fredriksdal den 5 april 2010

Till Länsrätten / Förvaltningsrätten i Stockholm

Från Lars-Olof Lundgren LO Lundgren i Nässjö AB

Svar på överklagande av beslut fattat av Naturvårdsverket den 11 juni 2009

Mål nr. 15446-09 Enhet 13

Detta svar avser två svarsskrivelser från NV
Sid. 1-17 är svar på yttrande från 2009-10-20
Sid. 18-22 är svar på yttrande från 2010-03-29

Under 2009 skickades skriftliga frågor till NV vid ett flertal tillfällen dessa frågor vägrade NV konsekvent att besvara tills jag bad Länsrätten att kräva in svaren.

Svaren är en bedrövlig läsning som signalerar om stor okunskap hos den tjänsteman som författat dessa svarsskrivelser. Med tanke på svarens tveksamma karaktär så skulle jag vilja veta hur länge denna tjänsteman har arbetat med denna typ av ärenden, det är också önskvärt att NV presenterar tjänstemannens meritförteckning rörande fångstredskap för Länsrätten och undertecknad. Vidare är det önskvärt att NV informerar Länsrätten när och hur många ärenden denna tjänsteman handlagt de senaste 20 åren, stämmer mina uppgifter så är svaret noll på denna fråga. Samtliga typgodkännanden de senaste 20 åren är nämligen undertecknade av Tommy Svensson.

Jag får be Länsrätten om ursäkt för att mina kommentarer till NV:s svar på de 65 frågorna inte inkommit till rätten tidigare, orsaken är att när svaren kom så hade jag levt under psykisk press och konkurshot i så lång tid så det fanns helt enkelt inga krafter kvar för att ta några fler strider. På grund av detta så accepterade jag och min son Jerry ett erbjudande att åka till Amazonasdjungeln i Colombia som volontärarbetare i tre veckor och genomföra ett vattenprojekt i en indianby.

Jag ber Länsrätten att granska mina kommentarer extra noggrant, då många av dessa frågor har en allvarlig innebörd som kommer drabba många människor negativt. Den svarande tjänstemannen tycks inte ha någon förståelse för allvaret och följderna i sitt handlande, sanningsenliga svar på dessa frågor skulle även varit till stor hjälp för oss i Marknadsdomstolen i målet mot SJF.

Dagen före svarstidens utgång ringer en okänd person från NV och begär uppskov till rättegångsdagen i Marknadsdomstolen. Av någon oförklarlig anledning så gjordes ingen tjänsteanteckning om vem som ringde detta samtal. Begäran om uppskovet gjordes i akt och mening att förhindra oss från att kunna bevisa vår rätt i Marknadsdomstolen.

När svaren på de 65 frågorna kom till slut, så var dessa hopklumpade och i många avseenden helt oriktiga. Det faktum att vi behövde Länsrätten till hjälp för att över huvud taget få frågorna besvarade av NV är långt mer än anmärkningsvärt, då myndigheten i fråga har en lagstadgad skyldighet att besvara den här sortens frågor på frivillig väg. Se bil. 1. och 16.

Här följer en lista med mina kommentarer till NV:s svar.

Först vill jag säga att NV:s svar vittnar om ren alternativt spelad inkompetens i dessa sakfrågor. Denna inkompetens har orsakat månader av arbete för Marknadsdomstolen, även Länsrätten kommer få lägga några månader på detta. Samtidigt med detta svar lämnar vi in ca. 6 cm handlingar till JO sen sitter JO garanterat i några månader med detta också. Jag själv har fått lägga ett års arbete på de här dumheterna.

Nu är det dags att berörda myndigheter går in på GD nivå och talar förstånd med de här personerna, detta påpekar även JO i sitt svar på Torsten Mörnars egna JO anmälan.

Denna anmälan var inlämnad som ett administrativt ärende, vilket var anledningen till att den inte kunde hittas när vi ringde upprepade gånger och begärde handlingarna av JO:s registrator.

Bifogat ligger tidningsartiklar JO anmälan och JO:s svar. Se bil. 17.

Jag har sagt tidigare att det är dunkla intressen som styr det här bråket, men jag får erkänna att jag trodde aldrig att de personer som drar i trådarna skulle våga dra denna tvisten så här långt.

Skyddandet av vissa personers speciella jaktintresse har kostat staten och befolkningen ett oförsvarligt antal miljoner, och nu är det hög tid att det blir ett slut på detta.

Förord från NV: sid. 1 sista stycket

Naturvårdsverket har beslutat om genomförandet av pågående testverksamhet, vidare se tidigare översänd projektplan.

Fällor för fångst av stora däggdjur (avseende vildsvin upp till 200 kilo levandevikt, i vissa fall mera) har hittills inte varit aktuellt som jaktmetod i Sverige. Frågan om behovet av fångst av vildsvin som jaktmetod har aktualiserats i olika sammanhang. Kunskapsunderlaget såväl nationellt som internationellt när det gäller etik och djurskydd vid levandefångst är dock mycket begränsat. Naturvårdsverket har därför initierat en vetenskaplig studie för att kartlägga de frågor som uppkommit i detta avseende.

Kommentar från L-O Lundgren

Man får lätt en uppfattning att Sverige skulle vara pionjärer i användandet av vildsvinsfällor, för den som vill se fler som jobbar med vildsvinsfällor så är det bara att gå in på www.youtube.com Använd följande sökord. hogtrap boartrap wildboartrap wildschweinfalle cinghiale, där finns massor av vildsvinsfällor med fångst i.

Tidigare har NV med dispenser genomfört omfattande studier av vildsvinsfällor som mestadels varit varianter av modell L57, L58 och L59, i samband med detta fångades 40-50 vildsvin som veterinär besiktigades utan att några skador kunde påvisas.

Dessa tester kan knappast betecknas som en mycket begränsad kunskap, och då undrar jag vad som saknas så det kan vara motiverat att stoppa alla nya typgodkännanden.

Sinkabirum L112 var med i förra testet och blev typgodkänd på dessa resultat, fällan har varit typgodkänd sedan 24/7 2007. Att det skulle saknas kunskaper efter nästan tre års användande i fält, och säkerligen över tusen vildsvins infångande måste vara svårt att motivera för NV.

Hur många ytterligare djur anser NV att de behöver fånga in för att kunskapsbanken skall vara helt tillgodosedd, den här sortens resultat kan knappast anses som färskvara i sammanhanget.

Förord från NV Sid.2 stycke 2.

De aktuella fällorna som Lars-Olof Lundgren oriktigt marknadsfört som godkända vildsvinsfällor har en sådan fysisk storlek att de utan vidare kan fånga ett fullvuxet vildsvin. Något som också skriftligt påpekas av Lundgren i de frågor som bifogas Länsrättens skrivelse. Därmed är aktuella fällor inte avsedda för selektiv fångst av räv och grävling.

Kommentar från L-O Lundgren

Detta påstående är helt felaktigt. Fällorna är konstruerade för att kunna fånga stora och små djur, luckorna kan därför ställas i valfri höjd. Sedan finns tre olika sorters giller som går att använda på fyra olika sätt, detta gör fällan mer selektiv än alla andra på marknaden. Det är helt och hållet ägaren till fällan och hans handhavande som avgör vilka djur som fångas. Vill ägaren enbart fånga vildsvin så laddas fällan för vildsvin, ska fångsten enbart vara rävar och grävling så laddas fällan för dessa djurarter. Jag får förmoda att NV:s tjänsteman är fullt medveten om detta förhållande, men ändå väljer han att skriva raka motsatsen i sitt svar till Länsrätten.

Vår modell L114 är av samma typ som den typgodkända Sinkabirum L112 med den skillnaden att den är tillverkad av plåt, detta material har Jordbruksverket och NV:s expert Tommy Svensson redan godkänt men enhetschef Susanna Lövgren vägrar att underteckna beslutet.

Av denna anledning har jag hittills och kommer även fortsättningsvis hävda, att vår L114 är jämförbar med Sinkabirum L112 och kan således klassas som en typgodkänd variant av L112 som dessutom har rätt takhöjd vilket är en brist hos originalet.

Inga typnummer är personligt ägda därför kan vi hävda typnumret L112 på vår L114.

Enhetschef Susanna Lövgren vägrar konsekvent att underteckna sin egen experts intyg, trots att det är han och Jordbruksverket som besitter sakkunskapen i denna fråga. Detta är en av anledningarna till att jag JO anmäler Susanna Lövgren samtidigt med detta svars insändande.

I frågan om vår fälla L115 kan även dessa luckor ställas i valfri höjd. Även här finns tre olika sorters giller som gör fällan mer selektiv än den ursprungliga L57 samt alla andra på marknaden.

NV:s tjänsteman skriver följande rader om våra fällor.

"har en sådan fysisk storlek att de utan vidare kan fånga ett fullvuxet vildsvin"

stycket avslutas med följande rader

"Därmed är aktuella fällor inte avsedda för selektiv fångst av rävar och grävling"

Nu vill jag att läsaren öppnar bil. 18. som är NV:s material och konstruktionskrav för L57, L58 och L59, försök att läsa dig till kraven för selektiv fångst av rävar och grävling. Notera också höjden på fångstluckans öppning och fällans största tillåtna storlek, vilket motsvarar måtten på våra fällor. Försök därefter att förstå hur denna tjänsteman tänker när han skriver dessa motsägelsefulla rader, som inte går att härleda till de konstruktionskrav som du just läst och som jag återoppar i detta fall.

Är inte tjänstemannen mer påläst än så här så ska han inte ta sig an att besvara mina frågor, och än mindre diskutera vetenskapliga tester där projektplanen är så bristfällig så det är rent löjeväckande. Se bil. 19.

Det är också väldigt irriterande att jag och ett antal domstolsledamöter ska behöva lägga ner tid på inkompetenta statstjänstemän, som skapat egna uppiktade regler med dunkla motiv i bakgrunden.

NV:s tjänsteman skriver att det står en tillverkare fritt att förbättra redan typgodkända fällor och det är vad som är fallet med vår L115 som är en avsevärd förbättring av L57. Likaså är L114 en avsevärd förbättring av L112, L58 och L59. Djurskydds aspekter som tjänstemannen talar om är också väl tillgodosedda i båda fallen. I frågan om personskydd så var vi först i landet med detta i stora fällor, både avseende syretillförsel och från fångstrummet öppningsbara fångstluckor.

Luckorna på L114 och L115 kan ställas valfritt mellan det max. och min. läge som bilderna visar, luckorna på L57 L58 och L59 ska ställas i öppet läge med 60-70cm öppning enl. NV:s egna material och byggbeskrivningar. Dessa beskrivningar ställer inga krav på att luckorna eller gillret ska kunna justeras till selektivt läge, vilket innebär i praktiken att ägaren kan fånga vildsvin helt lagligt som bifångst i dessa fällor. Se bil. 18. och 20.

Svenska Jägareförbundet utnyttjade detta på ELMIA Gamefair 2009 när de med NV:s hjälp fick fram ett domstolsbeslut från Marknadsdomstolen och slängde ut våra fällor från mässan som olagliga med vite på 300 000 kr. Och samtidigt ställde SJF in sin lagligt förstärkta L57 som rävfälla, där det inte rådde några tvivel om vad det var för djurart som denna fälla var avsedd för. Inte minst med tanke på det vildsvins kranium som fanns inlagt i fällan under mässtagarna, och de kraftiga stöttor som höll fällans väggar på plats vilket inte går att motivera till annat än vildsvinsfångst. Fällan var dessutom inte utförd för att kunna laddas i selektivt läge. Se bil. 21.

Anledningen till Marknadsdomstolens beslut var att SJF:s inhyrda advokater gick in och förklarade Tommy Svenssons intyg om plåt som konstruktionsmaterial som ogiltigt, då det saknade Susanna Lövgrens underskrift vilket jag ifrågasätter då handlingen inte var ett beslut. Se bil. 2. sid. 3

I byggbeskrivningen till L58 och L59 står det att ram bakgavel och sidor ska tillverkas av vinkeljärn flätverksnät eller punktsvetsat fyrkantsnät av lägst kvalitet SIS1311 vilket är beskrivningen för vanligt bondjärn. NV:s tjänsteman tycks inte känna till vad som redan är typgodkänt. Eller så vill tjänstemannen inte kännas vid att metall redan är ett typgodkänt konstruktionsmaterial för stora fällor, som kan jämföras med våra L114 och L115.

Här är det lika bra att förekomma tjänstemannens nästa invändning, som annars kommer bli att ur fryssynpunkt så är nät ofarligt och plåt farligt. I ett nät kan det fångade djuret få in mun och tunga, med en plåt så försvinner denna möjlighet helt och hållet vilket är en fördel ur fryssynpunkt. Vi har arbetat med båda materialen i 17 år så här kan vi uttala oss som experter i ämnet, på dessa år har inte ett enda fall av frysskador rapporterats av våra kunder. Emellanåt händer det att de fångade djuren får skrubbsår, men så är det generellt för alla modeller av fällor och detta går inte förebygga mer än vad alla tillverkare redan har gjort. Om NV vill anföra något mer i denna fråga så föreslår jag att vi sätter dessa skrubbsår i relation till de skadeskjutningar och hund attacker som sker regelbundet vid jakt.

Om jag gör en blygsam uppskattning av antalet djur som våra fällor fångat genom åren så passerar vi en halv miljon individer, detta borde signalera för Länsrätten att vi har en bred erfarenhet i dessa frågor inom företaget.

Vår typgodkända grävlingfälla L82 och rävfälla L81 har funnits på marknaden i 17 år och är båda tillverkade av plåt och punktsvetsat fyrkantsnät. Hur NV ska förklara att dessa två fällor är ofarliga för räv och grävling och sedan säga att våra två nya fällor av samma material, är så farliga så staten känner sig tvingad att lägga två miljoner på vetenskapliga tester för att utreda frågan. Ska dessa storstilade planer ha ett vetenskapligt värde, så ska alla fälltyper testas och resultaten ska jämföras med övriga jaktformer.

Allt från grävlingfällor och större är potentiella vildsvinsfällor och inga av dessa typgodkända fällor är selektiva i dagsläget, de har heller inga krav på sig om att vara selektiva i sina typgodkännanden.

När vi presenterar helt nya fällor som klarar högt ställda selektivitetskrav samt även uppfyller alla framtida krav på personlig säkerhet, så blir vi stoppade och med NV:s hjälp dragna till Marknadsdomstolen av SJF. Därefter gör NV:s tjänstemän sitt yttersta för att dölja de verkliga förhållandena i fråga om fällors typgodkännande, samt startar en ren masknings aktion för att fördröja de oundvikliga besluten så långt som möjligt.

Även som lekman går det bedöma att våra L114 och L115 är en avsevärd vidareutveckling av L57. L58. L59 och L112 vidare påpekar NV att materialvalet är felaktigt, men detta får härledas till en naturlig vidareutveckling som redan är typgodkänd på jämförbara modeller däribland L58 och L59 som kan tillverkas helt i metall enl. dess material och konstruktions beskrivning. Se bil. 18. Vidare har NV:s expert Tommy Svensson i dagsläget inte skrivit materialbeskrivningen till L112. NV:s tjänsteman kan vara lugnt förvissad om att Tommy Svensson inte kommer missa att skriva in plåt som alternativt konstruktionsmaterial.

Döm av vår förvåning när vi för säkerhets skull gick in på NV:s hemsida (<http://swenviro.naturvardsverket.se/dokument/epi/fallor/sok.php#soka>) och fann att någon på NV nyligen lagt in material och konstruktionskrav för L112. Detta får man ändå beteckna som vårt tydligaste bevis på att Tommy Svenssons medarbetare är inkompetenta för sin arbetsuppgift. Dokumentet säger inte att fällan är typgodkänd för vildsvin, vidare ska den tillverkas av spåntat virke och inget nämns om övriga alternativa material. Det nämns inte ett ord om personlig säkerhet och syretillförsel vilket gör den beskrivna fällan till en dödsfälla för människor och djur.

Omedelbart ringde jag Tommy Svensson i bostaden och frågade om han kände till detta, och han ställde sig lika frågande som vi till innehållet i texten. Dokumentet innehåller så många fel så det är av högsta vikt att NV tar bort denna handling omedelbart, och sedan låter sin expert Tommy Svensson skriva relevant fakta i ärendet. Innan dokument av det slaget offentliggörs bör rimligtvis tillverkaren själv beretts möjlighet att godkänna texten, vilket omöjligen kan ha skett i detta fall.

Jag hoppas att alla är införstådda med hur allvarligt detta är då hemsidan även informerar om, att patenterade fällor får tillverkas för eget bruk efter beskrivningarna, vilket också är felaktigt. Patentinträng för eget bruk är endast tillåtet om detta sker helt utan egen vinning. Således kan inte en lantbrukare bygga egna fällor med patenterade lösningar, för att skydda gårdens grödor då detta innebär egen vinning. Detta borde NV informerat om i denna text. Se bil. 22.

Slutsats av ovan nämnda:

Kan inte fällorna klassas under våra egna nummer, så kan de även klassas under följande.
L114 kan klassas som L112. L58 och L59
L115 kan klassas som L57

Jag ber Länsrätten att göra ett ställningstagande i detta påstående, jag ber också att Tommy Svensson konsulteras före detta ställningstagande.
Vid ett ev. negativt ställningstagande vill jag se en motivering som överensstämmer med tidigare typgodkännanden och gällande regler, samt bindande EU avtal.

Förord från NV Sid.2 stycke 3.

Jaktförordningens bilaga 5 genomför EU:s art- och habitatdirektiv bilaga 6. at. Enskilda länder inom gemenskapen kan för att förebygga risk för allvarlig skada eller störningar i samhället meddela undantag från dessa regler om godkända jaktmedel och metoder.

I aktuellt fall föreligger inte några sådana omständigheter som skulle ligga till grund för ett förändrat ställningstagande från Naturvårdsverkets sida.

Kommentar från L-O Lundgren

De undantag som NV syftar på i detta stycke är väl lite väl drastiska metoder.

Gift och andra otrevliga avlivningsmetoder i den vägen, är verkligen inte vad jag förespråkar då det även påverkar andra djurarter.

Det går dock inte förneka längre att Sveriges vildsvinsproblem har passerat alla acceptabla gränser, dessutom har Jordbruksverket beräknat en femdubbling av vildsvinsstammen från 2009 till år 2014 vilket kommer innebära en halv miljon vildsvin. Hur kan NV påstå att det inte föreligger några omständigheter för snabba beslut när de ställs inför detta faktum, uttalandet är helt obegripligt. NV hänvisar till regler som är relaterade till orsaker som den enskilde kan drabbas av.

1. Allvarlig ekonomisk skada.
2. Allvarlig risk för smittspridning av epidemiska sjukdomar och parasiter.
3. Allvarlig negativ påverkan av natur, ekosystem och övrigt djurliv.
4. Allvarlig fara för vägnät och fordonstrafik.
5. Allvarlig skada för jordbruk/skogsnäringen.

Till ovanstående punkter 1-5 vill jag nämna följande.

1. Att de ekonomiska skadorna ligger i miljardklassen är kanske fickpengar för NV men inte för oss övriga medborgare.
2. Skulle vi få in svinpest i dessa kraftigt växande vildsvinsstammar, så är detta förödande för tamsvinsnäringen och skulle erfordra enorma utrotnings insatser. Trikinerna sprider sig redan i dagsläget.
3. I områden med permanenta vildsvinsstammar finns inte svamp bär eller ängsblommor att hitta, marken kultiveras och granar står med rotsystemet i luften, markhäckande fågel får flytta.
4. Vildsvinsolyckorna ökar lavinartat och detta är bara början på vad vi har att förvänta oss i framtiden, försäkringsbolagen börjar ta bort vildsvinsskador i fordonsförsäkringarna.
5. Landets bönder och skogsägare har på det senaste decenniet fått vänja sig vid att så utan att skörda, därav lägger många bönder helt sonika ner verksamheten p.g.a. olönsamhet.

Om texten ovan inte är argument nog för snabba beslut, så bör denna fråga flyttas från NV till regeringsnivå. Och då även med krav om att regeringen river upp beslutet om att vildsvin ska tillhöra den Svenska faunan.

Svar från NV på frågor nr 7-13. 16. 23-25. 33-41. 43-44. 50. 58-59. Sid.2 stycke 5

Många av de frågor (frågor nr 7-13. 16. 23-25. 33-41. 43-44. 50 och 58-59.) som ställs kommer tas upp under de tester som ska genomföras, bland annat selektivitet, storlek på fällor, materialkrav, lufttillförsel, vattentillgång, krav på andra fällor, ändring i bestämmelserna om vittjning/tillsyn och när under dygnet/året de kan få användas. Frågorna 7-11 berör säkerhet i samband med användande av stora fällor som är aktuella vid fångst av vildsvin. Naturvårdsverket kommer vid beslut, om fångstredskap för vildsvin fortsättningsvis ska vara tillåtet eller inte, att särskilt beakta säkerhetsaspekterna. Detta gäller inte bara avseende människor utan också för vildsvin och andra djur som kan komma i kontakt med dessa fällor exempelvis hundar. Naturvårdsverket kan därför i nuläget inte besvara dessa frågor.

Kommentar från L-O Lundgren

Först vill jag säga att det inte är godtagbart att reglerna för dessa tester ska skapas efter hand som testerna fortlöper, våra utvecklingskostnader är på sexsiffriga belopp och då är det klara besked som gäller från början. NV och deras s.k. experter till handläggare bör rimligtvis ha en klar bild av vad de sysslar med innan projektet påbörjas, vilket är ytterst tveksamt när man läser texten ovan.

Vidare skulle NV:s fällgrupp med lätthet kunnat hantera mina frågeställningar och säkerligen besvarat frågorna på ett klanderfritt sätt, om fällgruppen varit bemannad av sakkunniga yrkesmän. Fällgruppen är i dagsläget bemannad av lagvrängare och advokater, som gör sitt yttersta för att sabotera processen, i syfte att skydda de ekonomiska intressen som vildsvinsjakten inbringrar.

NV:s svar ger Länsrätten en beskrivning av hur vi tillverkare har behandlats det senaste året, och den behandlingen går att sammanfatta i ett enda ord vilket är RESPEKTLÖST.

Hur ska man kunna arbeta när NV till och med vägrar att svara Länsrätten på dessa frågor, svaren på dessa frågeställningar ska finnas innan NV startar några tester över huvud taget.

Om NV haft en projektplan och krav spec. värd namnet, så skulle de flesta av dessa svar stått att läsa innantill. Har inte NV svaren på dessa frågor i dagsläget så tyder detta på allvarliga kunskapsbrister på enheten för viltförvaltning.

Jag överlåter till Länsrätten att bedöma om vi ska tvinga in svaren på frågorna, det är ganska allvarligt när NV inte drar sig för att även negligera en domstol.

Problemet tycks vara att enheten inte har tillräkligt kompetent personal för att kunna ge tillfredsställande svar, är det verkligen så illa så får vi helt enkelt avvakta tills Tommy Svensson kommer tillbaka från sin långtidssjukskrivning.

Jag önskar att Länsrätten läser igenom frågorna nedan och själva gör bedömningen vad som ska göras, personligen anser jag att NV ska ha bakläxa på hela svarsskrivelsen med krav på raka enskilda svar för varje fråga.

Frågor nr 7-13. 16. 23-25. 33-41. 43-44. 50. 58-59. från L-O Lundgren

7. Är det rimligt att en fångad människa i en Sinkabirum L112 under totalt mörker ska hitta en fastspikad skruvnyckel, och sedan läsa instruktionerna för att därefter leta rätt på och lossa tre skruvar för att kunna ta sig ut ur fällan.

8. Om en fångad människa klarar att öppna Sinkabirum L112, så får en korpulent person endast ut huvudet men inte resten av kroppen. Anses detta som tillräkligt personskydd. NV kanske skulle föreslå tillverkaren att komplettera verktygssatsen med en såg och ficklampa.

9. Borde det inte vara ett rimligt krav att en fångad människa kan ta sig ut samma väg som han/hon kom in. Vad är NV:s åsikt om detta.

10. Jag vill också veta hur Naturvårdsverket ska agera mot de redan sålda exemplaren av Sinkabirum L112 som inte uppfyller de nya kraven. Dessa fällor har ingen fastspikad skruvnyckel och saknar lufttillförsel. De är direkt livsfarliga och har redan dödat vildsvin genom syrebrist, det är bara en tidsfråga tills första människan dör i en Sinkabirum L112.

11. Jag har tidigare frågat Evald Hellgren vad han tänker säga till de anhöriga, när första mänskliga dödsfallet är ett faktum i Sinkabirum L112. Nu ställer jag samma fråga till NV. Hur mycket krävs det innan ni reagerar eller sitter er prestigeförlust så långt inne så ni låter en människa dö innan ni tar tag i saken. Jag har personligen talat med två ägare som fångat sig själva, och då lär det verkliga antalet vara betydligt mer.

12. Jordbruksverkets transportregler för djur är normgivande för levandefångstfällor. Den nuvarande Sinkabirum L112 har 30 cm för låg takhöjd för att kunna fånga fullvuxna vildsvin. Kan NV förklara vilka restriktioner som gäller för fångstens storlek i Sinkabirum L112 och hur fångsterna ska begränsas till en mankhöjd på max 50 cm.

13. Det skulle nog vara lämpligt att NV informerade tillverkaren och ägarna till Sinkabirum L112 om dessa begränsningar, då de tycks vara ovetande om Jordbruksverkets transportregler. Läggs denna information ut på NV:s hemsida.
16. Det har påtalats från NV att vi inte kan hävda typgodkännandet från L57 L58 L112 på grund av att våra fällor är tillverkade i plåt. Jag nöjer mig inte med detta svar då Tommy Svensson och Jordbruksverket enl. intyg bedömer materialet som bättre än trä. Hur bemöter NV sin egna experts utlåtande när ni är väl medvetna om att plåtfällor varit typgodkända i över 20 år, plåt är plåt oavsett vilken fälla den sitter i.
23. L57 och L58 är fällor för räv och grävling dessa nummer kan jag använda enl. Tommy Svensson, varför vägrar NV så hårdnackat att godta sin egna experts beslut. Argumentet att risken för felfångst skulle vara orsaken duger inte, då felfångst kan ske i alla fällor och är en fråga som NV får ta upp med användarna i stället för tillverkaren.
24. Jag har tidigare redogjort för att det finns 31 typgodkända fällor med plåt som ingående material i fångstrummet. Varför dras inte alla dessa godkännanden in omedelbart om NV anser att det skulle vara farligt med plåt för vilda djur och i synnerhet för vildsvin.
25. Det är en mängd av de nu typgodkända plåt fällorna som även fångar vildsvin i dagsläget, och dessa fällor är inte föremål för NV:s testprogram. Förklara gärna varför de inte behöver testas.
33. Det står inget om hur lufttillförsel och ventilation ska tillgodoses, kan NV precisera hur detta skall vara utfört, förslagsvis beskrivs detta i cm² för in och ut luft ställt i relation till fällans golvyta i m². Tidigare har Jordbruksverkets regler för transport av djur används som norm för levandefångstfällor, dessa normer borde vara lämpliga i detta fallet också. Vilka regler gäller och hur ska ev. transportregler tillämpas.
34. Det beskrivs att fällorna för de aktuella testen ska kunna göras selektiva, men det beskrivs inte närmare vad detta innebär. Det är önskvärt att NV var betydligt tydligare i detta avseende och preciserar kriterierna för selektiv fångst.
35. Det står i Jordbruksverkets transportregler att det ska finnas 20 cm fri takhöjd över största grisens högsta punkt. Stora galtar har en mankhöjd på närmare 80 cm, detta innebär att en vildsvinsfälla för vuxna vildsvin skall vara minst 1m hög invändigt.
Är detta rätt uppfattat.
36. Då Jag har fällor som klarar kraven för fullvuxna vildsvin så ser jag inte anledningen till att göra mina fällor selektiva. Har NV någon annan uppfattning i denna fråga.
37. Kravet på selektiv fångst har troligtvis kommit till av den anledningen att minst två sökande har fällor med takhöjd på 70 cm. Kommer fällor under 1m i takhöjd endast vara godkända för fångst av griskultingar i fortsättningen.
38. Bör inte de vildsvinsfällor som inte har kapacitet att fånga fullvuxna djur uteslutas ur testet med automatik, och i stället klassas som rävfällor. Det kan väl inte vara NV:s avsikt att lägga två miljoner på tester av fällor som inte uppfyller de grundläggande kriterierna i Jordbruksverkets transportkrav.
39. Om NV tänker typgodkänna vildsvinsfällor som har begränsningar i fångstens storlek, så skulle jag vilja veta hur NV tänker informera ägarna till dessa om fällans begränsningar. Ska det t.ex. stå vildsvinskulting max 50 cm i stället för vildsvin i NV:s lista över typgodkända fällor.
40. I detta sammanhanget vill jag också veta vad NV kommer ställa för krav på tillverkaren, så att denne upplyser sina kunder om fällans begränsningar.
Problemet har nämligen redan uppstått och fällan säljs helt utan begränsningar avseende selektiv fångst. Jag skulle vilja veta hur NV tänker hantera detta framöver, i synnerhet då NV så ihärdigt framhåller att detta är den enda godkända fällan trots att taket är 30 cm för lågt och inget begränsar höjden på de djur som går in.

41. Likaså skulle det vara intressant att få förklarat hur NV tänkt sig att detta ska efterlevas ev. spärrar är troligtvis monterade så att de är lätta att ta bort, och då ser i alla fall jag ingen annan lösning än att eliminera denna risk med att lägsta takhöjden ska vara 1m inga mindre fällor bör tillåtas. I fallet med L112 är detta enkelt avhjälpt då beskrivningen till typgodkännandet ännu inte är skriven.

43. Ett sätt för att komma bort från den här sortens diskussioner är att NV från början utarbetar en kravspecifikation, för mått ventilation och övriga detaljer som av djuretiska och säkerhetsmässiga skäl måste tillgodoses. Därefter kan NV på dessa grunder säga att en viss sökande inte får delta i testerna, för mig är detta arbetssätt en självklarhet och jag hoppas att NV ser fördelarna med detta förfarande.

44. Kan NV tänka sig att ta fram denna kravspecifikation så att den täcker alla sorters fällor inkl. kattfällor som i dagsläget helt saknar regler, detta skulle underlätta för framtida fällkonstruktörer avsevärt.

50. NV önskar att få in ritningar och bilder. NV har beskrivit exakt hur ett avlivat vildsvin ska dokumenteras, då kan det inte vara så svårt att sätta upp en liknande lista över de bilder och mått som NV önskar få in. Det vore önskvärt att detta blev mer preciserat, ge oss konstruktörer en lista över de mått och bilder som ni önskar, det är svårt att gissa sig till vad NV:s önskemål är.

58. I frågan om vattentillförsel så säger Jordbruksverkets transportregler att vatten skall finnas tillgängligt inom 8 timmar. Om fällorna ska kontrolleras tre gånger om dagen eller om radiosändare används så behövs därmed ingen vatten tillförsel.

Är detta rätt uppfattat.

59. Om vatten ändå ska vara tillgängligt så har jag ställt frågan tidigare om vilken vattenvolym som önskas, samt vattenskålens storlek och höjd från golvet samt om flera individer ska kunna dricka samtidigt. Mitt förslag är att vattenvolymen skall beräknas efter fällans golvyta i m².

Svar från NV på fråga nr 40. 42. 53-56. 60. Sid.2 stycke 6

De frågor och synpunkter som uppkommit rör främst levandefångst av vildsvin. Statens Veterinärmedicinska Anstalt är expertmyndighet när det gäller djurhälsa och har därför fått uppdraget att genomföra de praktiska delarna av testverksamheten samt redovisa resultaten från yttre besiktning och obduktioner (frågorna 40, 53-56, 60). Angående de praktiska delarna av testverksamheten hänvisar verket därför till SVA (fråga42).

Kommentar från L-O Lundgren

På frågor om jäv situationer och opartiskhet i testförfarandet hänvisas frågorna vidare till SVA som även är den myndighet som försatt sig i en jävsituation genom Torsten Mörners dubbla roller.

Varför fråga 40 tas upp i detta sammanhang är obegripligt, likaså fråga 60 som handlar om ifall lagen om offentlig upphandling har följts. Vidare är dessa frågor av sådan karaktär att det är helt felaktigt att hänvisa dessa till SVA. Dessa frågor ska NV besvara men jag förstår också att det är ordentligt obehagligt att ta sig an denna surdeg, då svaren innebär svidande kritik mot NV själva. Då flera av dessa frågor kommer vara avgörande för testresultatens utgång, så föreslår jag att Länsrätten ger NV bakläxa på dessa bristfälliga svar samt kräver enskilda svar för varje fråga.

Frågor nr 40. 42. 53-56. 60. från L-O Lundgren

40. I detta sammanhanget vill jag också veta vad NV kommer ställa för krav på tillverkaren, så att denne upplyser sina kunder om fällans begränsningar.

Problemet har nämligen redan uppstått och fällan säljs helt utan begränsningar avseende selektiv fångst. Jag skulle vilja veta hur NV tänker hantera detta framöver, i synnerhet då NV så ihärdigt framhåller att detta är den enda godkända fällan trots att taket är 30 cm för lågt och inget begränsar höjden på de djur som går in.

42. Det står i projektplanen att fällkonstruktörerna ska förstå att det ställs nya djuretiska krav sedan står det att vi ska delta i testerna, därefter står det att vissa av oss konstruktörer ska ha förståelse för att vi inte får delta på grund av djuretiska krav. Jag ställer mig frågande till detta resonemang. Den konstruktör som lagt så mycket tid och pengar som det krävs för att konstruera en fungerande vildsvinsfälla, måste ges så mycket respekt så han får vara med vare sig fällan är bra eller dålig. Vilka är kriterierna för denna selektering av fällkonstruktörer, reglerna tycks vara skrivna för att kunna användas godtyckligt.

53. Med tanke på att det är fällmotståndarna som utsetts att utföra testerna så är sannolikheten för att testerna manipuleras överhängande. Hur kan NV garantera att vi tillverkare som lägger tid arbete och pengar på detta, får riktiga testresultat då det mest troliga är att testresultaten redan är förutbestämda innan fällorna ställts ut.

54. Jag har ställt frågan om jag får anmäla redan sålda fällor för att ingå i testerna, om detta tillåts så kan jag med säkerhet säga att det inte kommer ges någon möjlighet att manipulera resultatet. Svaret på denna fråga har ännu inte inkommit, det är önskvärt att detta besvaras skyndsamt.

55. Som sagts tidigare så är det fällmotståndarna som ska utföra fälltesten, då bör det vara rimligt att jag eller av mig utsedd representant ges möjlighet att göra oanmälda besök på fångstplatserna. Vad är NV:s uppfattning om detta.

56. För att undvika den misstro som uppstått mellan parterna på grund av jävsituationer inom NV:s projektgrupp så anser jag att NV bör överväga att utse SJV. SLU och LRF som ansvariga för testerna i stället för SJF. En kommentar om detta skulle vara intressant.

60. Hur har upphandlingen av de externa tjänsterna annonserats, ska inte sådana uppdrag som SVA fått läggas ut för offentlig budgivning. Jag har varit i kontakt med SLU och de har inte fått någon förfrågan.

Svar från NV på fråga nr 52 Sid.2 stycke 7

Svenska Jägareförbundet har ett allmänt uppdrag från regeringen, bland annat att informera om bestämmelserna i jaktlagstiftningen, viltförvaltning, råd om praktisk viltvården och deltar i olika sammanhang med resurser för ändamålet (fråga 52).

Men det är viktigt att påpeka att det är Naturvårdsverket som beslutar om typgodkännande av fångstredskap.

Kommentar från L-O Lundgren

Det är helt ologiskt för mig hur den svarande tjänstemannen tänker när jag ställer en direkt fråga om hur alla jävsituationer kan tillåtas, och får detta svar tillbaka som är rent nonsens i sammanhanget.

I och för sig så är jävfrågan så uppenbar så det är svårt att svara på minsta sätt utan att erkänna jäv, och trassla in sig i väldigt komplicerade förklaringar varför SJF:s advokat sitter i fällgruppen och Torsten Mörners alla stolar mm. mm.

Samt att insyn för deltagande fälltillverkare och övriga intressegrupper är helt obefintlig i dagsläget.

Sammanfattningsvis kan man säga att NV har brustit fullständigt i sitt omdöme när NV låter SJF inta alla poster i sammanhanget, och därmed stänger alla dörrar för yttre insyn i verksamheten.

Av någon anledning så utelämnas frågorna 53. 55-56 som hör samman med 52. se nedan.

NV:s tjänsteman påpekar också att NV är det beslutande organet avseende typgodkännande av fällor, men utelämnar att detta görs först efter samråd med Jordbruksverket som är remissinstans. Typgodkännandena avseende våra L114 och L115 är redan genomförda och undertecknade av Jordbruksverket, är inte detta bekant för tjänstemannen som skriver på detta viset. Se bil. 2 sid.2.

Fråga nr 52. 53. 55-56. från L-O Lundgren

52. Det kan inte vara förenligt med god sed att NV tillåter alla jävsituationer som uppstått i projektplanen, hur motiverar NV att Svenska jägareförbundet tilldelats flera poster som kan påverka testresultaten. När SJF uttryckligen deklarerat sitt ogillande till användning av vildsvinsfällor i ett oräkneligt antal tidningsartiklar.

53. Med tanke på att det är fällmotståndarna som utsetts att utföra testerna så är sannolikheten för att testerna manipuleras överhängande. Hur kan NV garantera att vi tillverkare som lägger tid och pengar på detta, får riktiga testresultat då det mest troliga är att testresultaten redan är förutbestämda innan fällorna ställts ut.

55. Som sagts tidigare så är det fällmotståndarna som ska utföra fälltesten, då bör det vara rimligt att jag eller av mig utsedd representant ges möjlighet att göra oanmälda besök på fångstplatserna. Vad är NV:s uppfattning om detta.

56. För att undvika den misstro som uppstått mellan parterna på grund av jävsituationer inom NV:s projektgrupp så anser jag att NV bör överväga att utse SJV. SLU och LRF som ansvariga för testerna i stället för SJF. En kommentar om detta skulle vara intressant.

Sid.3 stycke 2 Svar på fråga nr 6. 17. 23. 30. 32. 45. 57.

Det finns inget krav från EU att genomföra de aktuella testerna, det är ett initiativ från Naturvårdsverket som ansvarig sektorsmyndighet för jakten i Sverige (fråga 57). Verket har valt att utgå från relevanta delar av det regelverk som står i internationell standard, ISO 10990-5 (fråga 32).

Naturvårdsverket har inte för avsikt att lämna några ytterligare dispenser eller godkänna några nya fångstredskap för vildsvin innan resultaten från testverksamheten föreligger (frågorna 6, 17, 23, 30 och 45).

Kommentar från L-O Lundgren

NV hävdar att de inte typgodkänner fler fällor, men en fälla är redan typgodkänd och ska så förbli. NV:s ställningstagande utgör således ett handels hinder för oss övriga tillverkare, som rimligtvis måste kunna få sina fällor typgodkända på samma grunder som Sinkabirum L112.

Här vill jag även hänvisa till mitt tidigare svar, där NV inte ser varken behov eller anledning till snabba insatser för att få ner vildsvinsstammen. Och där NV:s tester är viktigare än de skador i miljardklassen som landet drabbas av årligen.

Man brukar säga att det är lätt att leka med andras pengar, och det är vad NV gör i det här fallet. Att neka dispenser och typgodkännanden i ett och samma slag är huvudlöst och oerhört oansvarigt, med tanke på de följder som detta innebär för de drabbade.

Konventionell jakt har visat sig vara helt tandlös i sammanhanget.

Den Svenska jägarkåren klarar i dagsläget inte att skjuta av den årliga reproduktionen, som man ändå får se som ett minsta krav för att motivera NV:s beslut.

Jordbruksverket beräknade att vildsvinsstammen var ca 100 000 individer år 2009 och kommer vara 500 000 individer år 2014. Om inte jägarkåren klarar av att skjuta dagens reproduktion, hur ska de då klara av en femdubblad vildsvinsstam.

NV får gärna göra testerna men tills dessa tester är klara så måste vi ha dispenser eller typgodkännanden, alla typgodkännanden är tills vidare så om någon fälla visar sig undermålig i framtiden så är det bara att dra tillbaka tillståndet för tillverkaren.

Fråga nr 6. 17. 23. 30. 32. 45. 57. från L-O Lundgren

6. Om ett nytt typgodkännande är utfört så önskas diare numret på detta protokoll, om inte vill vi veta varför det inte behövs vidare tester av Sinkabirum L112.

17. Kan NV förklara varför dispensansökningar på våra fällor avslås regelmässigt utan någon som helst utredning av den sökandes situation.

23. L57 och L58 är fällor för räv och grävling dessa nummer kan jag använda enl. Tommy Svensson, varför vägrar NV så hårdnackat att godta sin egna experts beslut. Argumentet att risken för felfångst skulle vara orsaken duger inte, då felfångst kan ske i alla fällor och är en fråga som NV får ta upp med användarna i stället för tillverkaren.

30. Om NV vidhåller att det krävs två namnunderskrifter så återstår frågan varför Tommys intyg inte undertecknas då det är Tommy som står för sakkunskapen.

32. Tommy Svensson påstår att enligt EU avtalet mellan Ryssland och Kanada så omfattas inte detta av vildsvin och då har NV inget bemyndigande att genomföra dessa tester. Vad har NV för kommentar till detta.

45. Vem / vilka är de sökande NV har bestämt att de sökande endast får ha en representant i projektgruppen, detta faller på sin egna omöjlighet när ingen vet vilka de andra sökande är, jag känner till tre andra sökande men vilka är de övriga. En månad efter projektets start så är det väl inte för mycket begärt att vi tillverkare får en namnlista på projektgruppens deltagare och de sökande.

57. Levandefångstfällor har inte testats på det föreslagna viset tidigare, var i EU avtalet står det att dessa tester ska utföras för att erhålla ett Svenskt typgodkännande. Enligt Tommy Svensson har NV inget stöd i EU direktivet för att utföra dessa tester, hur bemöter NV kritiken från sin egna expert.

Sid.3 stycke 4 Svar från NV på frågor nr 18-22.

Naturvårdsverket har information om fällor på verkets hemsida och har för avsikt att visa bilder på alla godkända fångstredskap. Arbetet med detta är nu ännu inte färdigt. Av den anledningen ligger det en länk till Idéverkstaden på Naturvårdsverkets hemsida. Verket har ett visst informationsansvar gentemot de som kontaktar oss eller besöker vår hemsida. (frågorna 18-22).

Kommentar från L-O Lundgren

Här påstår NV att de har informationsansvar men det kan knappast ligga inom NV:s informationsansvar att göra regelrätt marknadsföring, åt en enskild näringsidkare med länkar till dennes hemsida där hela produktsortimentet visas upp. Samtidigt stoppar NV egenföretagarens alla konkurrenter från att komma ut med likvärdiga produkter på marknaden. NV skickar även ut brev direkt till våra kunder med uppmaningen att köpa vår konkurrents produkter i stället, våra kunder har inte uttryckt några önskemål om upplysningar av denna art. Se bil. 7.

NV:s så kallade informationsansvar är dessutom vilseledande marknadsföring då det inte framgår någonstans att fällans takhöjd begränsar storleken på de vildsvin som får fångas. Ett vuxet vildsvin är upp till 80cm i mankhöjd, enl. Jordbruksverkets transportregler så ska fällan vara 1m hög för att få fånga detta vildsvin. Sinkabirum L112 har en invändig takhöjd på 70cm vilket tillåter fångster på 50cm i mankhöjd vilket är liktydigt med ett vildsvin på ca. ett år.

Av denna anledning gör sig NV skyldiga till vilseledande marknadsföring, när de inte upplyser om fällans begränsningar. Troligtvis går det inte att dra NV till marknadsdomstolen som SJF gjorde med oss, men NV bör få en kraftfull reprimand för detta handlande.

Den beskrivna situationen är ett handelshinder som jag vill att Länsrätten utreder och fastslår om detta sker på lagliga grunder. Jag skulle även vilja att NV förklarar för Länsrätten varför den aktuella länken sedan en tid tillbaka har tagits bort, har NV uppfyllt sitt informationsansvar i och med borttagandet eller har NV insett sitt misstag. På de 17 år som vi varit aktiva har NV inte sett sig tvingade till något informationsansvar avseende våra fällor, ej heller har någon av de övriga drygt hundra fällorna fått denna generösa omsorg av NV.

Fråga nr 18-22. från L-O Lundgren

18. Kan NV förklara varför avslagen på mina kunders dispensansökningar avslutas med nedanstående rader under **Skäl** till avslaget. Detta är att anse som direkt marknadsföring, som utförs av en statlig myndighet till mina kunder.

”Det finns i dagsläget en typgodkänd fälla för vildsvin. Den heter Sinkabirum, L112; och har konstruerats av Evald Hellgren, Kåge, Skellefteå.”

19. Med tanke på att det ska råda fri konkurrens i Sverige så är NV:s förfarande en allvarlig snedvridning av konkurrens förhållandet och detta drabbar oss ekonomiskt. Kommer NV ta det ekonomiska ansvaret för att företag med bra produkter utestängs från marknaden, när företag med en dokumenterat dålig produkt i samma bransch tillåts fortsätta sin försäljning och NV dessutom marknadsför denna produkt.

20. På NV:s hemsida går det läsa en del om vildsvinsfällan Sinkabirum L112 Kan NV förklara varför det ligger en länk till tillverkarens hemsida i denna information där hela tillverkarens utbud av fällor ligger presenterat.

21. Om NV vill visa bilder på fällor så skulle det nog vara lämpligt att använda neutrala bilder på NV:s egen hemsida.

Vad har NV för kommentar till denna statliga marknadsföringshjälp.

22. Jag och troligtvis alla andra tillverkare vill också delta med våra produkter i den statliga marknadsföringen, är denna marknadsföring gratis om inte så kan NV skicka en offert med kostnadsförslag till LO Lundgren i Nässjö AB Möbelvägen 17 57175 Fredriksdal.

Svar från NV på fråga nr 29. Sid.3 stycke 5

Enligt Naturvårdsverkets delegationsordning är ett beslut inte giltigt om det inte signeras av enhetschefen för viltförvaltningsenheten som ska fatta beslut om godkännande av fångstredskap (fråga29).

Kommentar från L-O Lundgren

Även här vägrar NV att svara på den konkreta frågan, och detta är allvarligt.

Tommy Svenssons intyg som Marknadsdomstolen ogiltigförklarade var inget godkännande utan ett intyg som förklarade gällande regler samt intygade att jag har rätt att hävda det jag sagt hela tiden. Denna fråga tycks vara ett känsligt ämne på avdelningen för viltförvaltning, ska Susanna Lövgren fortsättningsvis även underteckna intyg på sina redan fastslagna godkännanden.

Jag ber härmed Länsrätten att göra ett ställningstagande i denna fråga, och fastslå om denna handling är ett giltigt eller ogiltigt dokument i en domstol.

Dess giltighet förnekades av Marknadsdomstolen vilket kostade oss 175 000 kronor enbart i motpartens rättegångskostnader. Se bil. 2 sid.3

Fråga nr 29. från L-O Lundgren

29. Är det riktigt att avdelningsdirektör Tommy Svensson vid NV inte har rätt att skriva ut ett gällande intyg om regler för fällor, och att ett sådant intyg är ogiltigt i en domstol om inte avdelnings chefen Susanna Lövgren undertecknat dokumentet.

Regler är regler och de blir inte annorlunda för att avdelnings chefen skriver under. Detta är den springande punkten som skapat hela härvan av stämningar och överklaganden. **Jag önskar ett mycket tydligt svar på denna fråga.**

Sid.3 stycke 6 Svar på fråga nr 15. 26. 28.

Beslutet rörande Sinkabirum Kombi gäller en fälla byggd i "K-plyfa 21 mm" (frågorna 15 och 28). Materialfrågan är en av frågeställningarna som kommer att tas upp i testerna. Vad gäller förstärkningar av fällor är det fritt för tillverkaren att använda grövre material än det som anges i minimikraven i typgodkännandet, så länge det inte påverkar djurskyddsaspekterna negativt (fråga 26). Så länge den fälla som säljs uppfyller kraven för typgodkännande så är det tillåtet att sälja den. Om plåt är bättre eller sämre får testerna utvisa, exempelvis vad som händer om fångade vildsvin slickar på plåt vid stark kyla, risk för skärskador med mera.

Kommentar från L-O Lundgren

Vår fälla L114 innebär en avsevärd förbättring av den ursprungliga Sinkabirum L112, enl. NV:s tjänsteman står det en tillverkare fritt att förbättra en redan typgodkänd modell så länge det inte påverkar djurskyddsaspekterna. Att djurskyddet är tillgodosett har vi intyg på från både Jordbruksverket och NV:s egen expert, detta intyg ska enl. min bedömning vara giltigt då det hänvisar till tidigare typgodkända modeller.

Vidare hänvisar Tommy Svensson till tidigare tester på vildsvin där 40-50 vildsvin inte uppvisade några skador i dessa avseenden. Se bilaga 2 sid.3

I detta sammanhang nämns även frysskador och skärskador i samband med plåt som konstruktionsmaterial, tjänstemannen tycks vara helt ovetande om att materialet redan har används i över 20 år utan problem. Mitt egna företag tillverkar uteslutande plåtfällor och har gjort så i 17 år titta på vår hemsida www.lotin.se.

Frysskador drabbar i så fall små djur med liten muskelmassa i tungan typ Mink/Mård, om skärskador varit ett problem så skulle det i så fall varit känt efter 20 års användande.

Jag hoppas det framgår för Länsrätten att NV:s tjänsteman inte har några ambitioner att bemöta våra frågeställningar i en konstruktiv anda.

Fråga nr 15. 26. 28. från L-O Lundgren

15. Vår ej typgodkända L114 är en liknande modell av L112 med den skillnaden att den följer Jordbruksverkets transportregler. Fällan har tillräklig takhöjd, ventilation och syretillförsel samt att fångstluckan kan öppnas inifrån utan verktyg, och därmed är även personskyddet tillgodosett. Jag har hävdad sedan starten att vi kan använda oss av typgodkännandet för L112 i stället för vårt egna L114 då typgodkännanden inte ägs personligt av den sökande och vår L114 motsvarar L112 på alla punkter. Ser fram emot NV:s svar på denna fråga.

26. Svenska jägareförbundet säljer i dagsläget en L57 som rävfälla, sidorna är förstärkta med stöttor vilket knappast skulle behövas om avsikten var att fånga räv.

Då NV tydligen är väldigt oroad över felfångster i mina fällor så borde väl NV uppmana Svenska jägareförbundet att upphöra med denna förtäckta försäljning av ej typgodkända vildsvinsfällor.

En kommentar önskas om detta.

28. Enl. Tommy Svensson är beskrivningen för Sinkabirum L112 ännu inte utskrivet av honom och då ifrågasätter jag hur NV kan hävda så säkert att plåt inte ingår som konstruktionsmaterial i materialbeskrivningen. Jag skulle vilja påstå att ni vet inte i dagsläget vad Tommy ämnar skriva, eftersom det nu finns två fällor som går att klassa som L112 så lär det med all säkerhet stå att fällan kan tillverkas i plåt och plywood.

Sid.3 stycke 7 Svar på fråga nr 31.
Fråga 31 är en fråga för JK:s granskning.

Kommentar från L-O Lundgren

På en direkt fråga om det förekommit bestickning eller personliga kontakter, som bidragit till den märkliga handläggningen i detta ärende. Så väljer NV:s handläggare att låta JK avgöra denna fråga vilket man får tolka som ett indirekt erkännande.

Fråga nr 31. från L-O Lundgren

31. Erhåller NV eller någon av deras anställda någon form av ersättning för att marknadsföra Sinkabirum och /eller stoppa konkurrerande fabrikat av vildsvinsfällor. Jag vill även fråga om NV eller någon av de anställda varit utsatta för påtryckningar som medfört att NV ignorerar sin egna experts utlåtande. Likaså vill jag fråga rent ut om någon /några av de anställda inom NV har personliga relationer eller andra kopplingar till utomstående organisationer eller företag, som på detta vis kunnat påverka det ytterst märkliga händelseförlopp som delvis beskrivs av dessa frågor. Dessa frågor kan i första anblicken anses provocerande, men med en helhetsbild av hela situationen så är frågorna om bestickning / hot mm. väl berättigade att ställa. NV bör nog tänka efter ordentligt innan de här frågorna besvaras, då hela detta fallet kommer lämnas in till JK för granskning när allt är över.

Sid.3 stycke 8 Svar från NV på fråga nr 45.

Fråga 45 anser verket vara besvarad då representant för tillverkare/konstruktörer erbjuds i referensgruppen. Projektgruppens bemanning återfinns i projektplanen förutom Jordbruksverkets representant.

Kommentar från L-O Lundgren

Ännu en gång så vägrar NV att lämna ut en lista på samtliga sökande, detta skapar ett moment 22 där de sökande inte ges möjlighet att kontakta varandra och utse en representant till NV:s fällgrupp i demokratisk ordning. Det är bara NV som har den kompletta listan på de sökande och varför NV vägrar att lämna ut denna kan man fråga sig, samtidigt som namnet på konstruktören till den enda typgodkända vildsvinsfällan skickas ut bredvilligt till mina kunder. Eftersom det går alldeles utmärkt att skriva brev till mina kunder, så kan det väl inte vara så bemödande att skriva brev till de sökande.

Fråga nr 45. från L-O Lundgren

45. Vem / vilka är de sökande NV har bestämt att de sökande endast får ha en representant i projektgruppen, detta faller på sin egna omöjlighet när ingen vet vilka de andra sökande är, jag känner till tre andra sökande men vilka är de övriga. En månad efter projektets start så är det väl inte för mycket begärt att vi tillverkare får en namnlista på projektgruppens deltagare och de sökande.

Sid.3 stycke 9 Svar från NV på fråga nr 46-47.

Svaret på frågorna 46 och 47 är nej.

Kommentar från L-O Lundgren

Ja då får vi hoppas att det här stämmer när NV skickar ut listan på de sökande. Det är nog säkrast att Länsrätten kräver in denna lista, annars lär vi tillverkare aldrig få någon. Våren 2009 var det utlovat att vi skulle få listan på de sökande till midsommar, nu närmar sig midsommar 2010 så nu får vi se om det var denna midsommar NV syftade på.

Fråga nr 46-47. från L-O Lundgren

46. Det är väl inte på det viset att representanten för tillverkarna redan är utsedd, och att SJF skaffat sig ytterligare en jävsituation.

47. Då det inte går att få någon information om vilka de övriga tillverkarna är så vill jag ställa en rak fråga. Är Svenska jägareförbundet eller någon annan intresse organisation med bland de sökande.

Svar från NV på fråga nr 48-49. Sid. 4. stycke 1.

Frågorna 48 och 49 kommer att besvaras efter att det första referensgruppmötet ägt rum. Testverksamheten har försenats på grund av att tillstånd från djurförsöksetiska nämnden försenats.

Kommentar från L-O Lundgren

Ja vad ska man säga, detta är knappast de svar man förväntar sig från en myndighet. Länsrätten ser själva att det är helt omöjligt för NV att besvara konkreta frågor på ett tillfredställande sätt, det är önskvärt att Länsrätten ger bakläxa på detta också.

Frågor nr 48-49. från L-O Lundgren

48. Fällkonstruktörerna tillåts endast att representeras av en person i projektgruppen och jag vill påstå att detta är omöjligt att genomföra, då konstruktörernas idéer om hur en bra fälla ska konstrueras skiljer sig markant. Det finns i dagsläget tre etablerade aktörer med registrerade företag i fällbranschen, av dessa är det två som har intresse av de aktuella testerna. Med tre aktiva företag i branschen så startar man inte ett riksförbund. Jag ber NV att tänka om i denna frågan och låta varje tillverkare representera sitt egna företag och deras intressen. I mitt egna fall är det uteslutet att delge en konkurrent de företagshemligheter som krävs för att representera min produkt, dessa uppgifter kan sedan representanten använda i sin egna produktion.

Vad har NV för åsikt om detta.

49. Personligen har jag arbetat yrkesmässigt med konstruktion och tillverkning av kvalitetsfällor i över 16 år, och förutsätter därmed att jag har en plats i projektgruppen. Om så inte är fallet så vill jag ha svar på varför.

Svar från NV på fråga nr 51. Sid. 4. stycke 2.

Fråga 51. Enligt 11§ jaktförordningen (1987:905) ska Naturvårdsverket genom föreskrifter besluta om avgift för test av fångstredskap. Naturvårdsverket har genom 31 § i verkets föreskrifter och allmänna råd (NFS 2002:8) om jakt och statens vilt beslutat att avgiften är 1.000:-. Avgiften ska erläggas sedan verket genomfört en förhandsgranskning. Avgiften behöver inte betalas om ansökan återkallas efter förhandsgranskningen innan vidare handläggning och test skett.

Kommentar från L-O Lundgren

Ja sista frågan fick sitt svar tack för det, då är det bara att invänta en faktura på 2000 kr från verket. Med tanke på de kostnader som mina två ansökningar har orsakat i domstolar mm. så måste denna summa vara promille av de verkliga kostnaderna. Någon måste tycka att vildsvinsjakten är så väldigt viktig att skydda, så det är värt att spendera statliga medel på det här viset.

Fråga nr 51 från L-O Lundgren

51. Det hänvisas till att de sökande ska betala in en avgift för att få delta i testprogrammet, denna ska vara beskriven i SFS 1987:905 (11§) Vid en närmare kontroll av denna paragraf så finns det ingen information om summor eller kontonummer för att betala den begärda avgiften. Det är önskvärt att NV skickar en faktura på dessa avgifter, i skrivande stund har jag ännu inte erhållit någon faktura finns det en tidsplan för detta.

Slutord

Det är inte mycket som stämmer med verkligheten i dessa svar och det är beklagligt med tanke på att någon från NV begärde uppskov, och ägnade sex veckor åt att författa dessa bristfälliga svar.

Hela svaret från NV signalerar inkompetens i ämnet vilket är oroväckande när Sveriges Naturvårdsverk ska besitta spetskompetens i verkets alla sakfrågor, i frågan om fångstredskap går detta att starkt ifrågasätta.

Man borde rimligtvis kunna kräva att konkreta frågor får separata konkreta svar. De 65 frågorna är inga komplicerade spörsmål men givetvis måste man besitta en grundläggande sakkunskap i ämnet för att kunna svara, vilket dessa tjänstemän bevisligen saknar.

För ordningens skull borde Länsrätten ge NV bakläxa på hela denna svarsskrivelse som till stora delar innehåller felaktigheter. Men frågan är om nästa svar kommer bli så mycket bättre om inte NV först gör någonting åt den situation som tycks vara grundproblemet på enheten för viltförvaltning, och de tjänstemän som författar skrivelser av det här slaget.

På grund av Susanna Lövgrens vägran att underteckna Tommy Svenssons intyg, så blev vi dömda i Marknadsdomstolen med vite på 750 000 kr och fick även betala 175 000 kr av SJF:s rättegångskostnader.

Att bli utsatt för detta när man enbart hävdar sina medborgerliga rättigheter, känns inte bra och har varit psykiskt påfrestande en längre tid. Jag tycker mig ha bevisat min rätt tillräckligt många gånger för att vi ska kunna få ett slut på de här dumheterna den här gången, jag hann dock inte mer än slutföra detta svar så kom nästa från NV. Även nästa svar är skrivet klumpvis med flertalet frågor utelämnade, undermålig handläggning av det här slaget borde rimligtvis innebära någon form av påföljd för de ansvariga tjänstemännen.

Yttrande nr.2 från Naturvårdsverket den 2010-03-29

Se bil. 23.

Avseende skrivelse från LO Lundgren i Nässjö AB den 2010-02-23

Svar från NV på fråga nr 2. Sid. 1. stycke 3.

Naturvårdsverket och Statens veterinärmedicinska anstalt (SVA) har en myndighetsöverenskommelse varvid offentlig upphandling inte krävs. Vidare är Torsten Mörner inte chefsveterinär vid SVA.

Kommentar från L-O Lundgren

Ja då är det bäst att man ber statsveterinär Torsten Mörner om ursäkt för att jag råkat titulera honom felaktigt. Men det förändrar tyvärr inte det faktum att statsveterinär Torsten Mörner även representerar Svenska Jägareförbundet som deras arvoderade ordförande, som i sin tur satt SJF:s advokat Ola Wälimaa i Naturvårdsverkets fällgrupp och dessutom satt upp sitt förbund SJF som ensamt deltagande i NV:s projektplan för tester av vildsvinsfällor.

Ser NV fortfarande inga fel med detta förfarande eller har NV så oerfarna advokater så de behöver extra juridisk hjälp i fällgruppen. Skulle det inte vara mer gynnsamt för NV:s arbete i fällgruppen om SJF bidrog med praktiska erfarenheter till denna fällgrupp, som för övrigt är stängd för medverkande från tillverkarsidan och för oss hemlighållen i 15 år.

Garanterat skulle ett antal andra intresseorganisationer som t.ex. LRF varit mycket intresserade av att bidra med det praktiska arbetet, om de varit erbjudna möjligheten att delta i testverksamheten.

Det var intressant att höra om de statliga myndigheternas överenskommelse, när de upphandlar uppdrag verken emellan. Då det finns flera statliga verk som besitter liknande sakkunskap i ämnet så frågar man sig om överenskommelsen enbart innefattar vissa av dessa statliga verk.

Varför har inte Statens Lantbruks Universitet varit tillfrågade, då de besitter likartad sakkunskap och kan utföra arbetet utan att försätta sig i en jävsituation.

NV som tycks vara tämligen uppmärksamma i juridiska ärenden var fullt medvetna om att det förelåg jäv när uppdraget gavs till SVA. Samarbetet med Svenska Jägareförbundet finns beskrivet redan i projektplanen och även här gick NV in i en jävsituation med helt öppna ögon. NV var också behjälpliga med information till SJF i målet mot oss, så även här var NV medvetna om att det förelåg en jävsituation. Kan NV ge en sakligt underbyggd förklaring till varför dessa jävsituationer tillåts, och varför SLU och LRF inte erbjuds ett mer aktivt deltagande i testverksamheten.

Fråga nr 2 från L-O Lundgren

2. NV beslutar utan offentlig upphandling att två miljoner ska avsättas för tester av vildsvinsfällor, dessa tester ska utföras av Statens veterinärmedicinska anstalt SVA. Som chefsveterinär på SVA sitter Torsten Mörner på halvtid på den andra halvtidstjänsten är Torsten Svenska jägareförbundets SJF ordförande. Det bör tilläggas att Statens Lantbruks universitet SLU har samma resurser att utföra dessa tester, men blev aldrig tillfrågade vilket bör strida mot lagen om offentlig upphandling.

Svar från NV på fråga nr 13-15. Sid. 1. stycke 4.

När Naturvårdsverket uppmärksammades på att det från verkets hemsida fanns en länk inte bara till det godkända fångstredskapet Sinkabirum (L112) utan också till tillverkarens övriga fångstredskap åtgärdades detta omgående.

Kommentar från L-O Lundgren

Ja detta får man se som ett stort steg framåt, nu erkänner NV sin otillbörliga marknadsföring till slut. Då ska vi bara få NV att lägga ut korrekt information om Sinkabirum L112 också, sedan är det även en hel del andra frågeställningar i 13-15 som lämnas obesvarade.

Den aktuella näringsidkaren har haft en exklusiv ensamrätt på den Svenska marknaden sedan 24/7 2007 och dessutom fått kostnadsfri statlig marknadsföring under denna tid, ser NV fortfarande inget konstigt med att en bristfällig fälla som inte motsvarar normerna i Jordbruksverkets transportregler har ensamrätt på marknaden med statligt stöd.

Jag kan nämna att i vår verksamhet skulle en sådan ensamrätt varit värd omkring nio miljoner under den aktuella tidsperioden, sedan skulle detta affärsmissiga försprång vara värt minst lika mycket till de närmaste åren. Hur har NV tänkt ersätta oss andra tillverkare för det handelshinder som NV skapat och dessutom marknadsfört åt den privilegierade tillverkaren.

Jag upprepar än en gång att samma regler måste gälla för alla sökande vid typgodkännande av vildsvinsfällor, antingen så typgodkänns alla efter de regler som gällde för L112 eller så återtar NV typgodkännandet för L112. Särbehandling av en viss tillverkare är fullständigt oacceptabelt, som dessutom har en undermålig produkt.

Jag har vid ett flertal tillfällen under det senaste halvåret påpekat både muntligt och skriftligt för NV att det saknas information på NV:s hemsida om begränsningarna på Sinkabirum L112.

NV har notoriskt ignorerat mina upprepade uppmaningar om sitt informationsansvar gentemot sina besökare på hemsidan, och underlåtit sig att informera dessa besökare om att fällan i sin nuvarande utformning endast kan fånga smågrisar på max 50 cm i mankhöjd.

Det ska tydligt framgå i NV:s information om en typgodkänd fälla är behäftad med begränsningar, som i fallet med Sinkabirum L112.

Jag vill att NV skriftligen meddelar Länsrätten om de tänker följa min uppmaning eller ej, dessutom ska skrivelsen innehålla en beskrivning av hur NV fortsättningsvis tänker efterleva detta informations ansvar och hanteringen av länkar till tillverkarnas hemsidor.

Nu är detta sista varningen från min sida, om inte NV senast två veckor efter mottagandet av detta svar har lagt in erforderlig information om Sinkabirum L112 och dess begränsningar, så börjar jag undersöka vilka tvångsmässiga vägar som skall tillämpas i detta fall.

NV ska även skriftligt uppmana tillverkaren att göra dessa ändringar i sin marknadsföring, kopia av denna handling emottas av undertecknad.

Fråga nr 13-15 från L-O Lundgren

13. Samtidigt som vi hindras genom Marknadsdomstolen att marknadsföra våra vildsvinsfällor, så marknadsför både NV och SJF den konkurrerande vildsvinsfällan sinkabirum L112 på sina hemsidor. Se bil. 15

14. Detta är mycket förbryllande då både NV och SJF gör sitt bästa för att förhindra, att övriga fabrikat av vildsvinsfällor kommer ut på marknaden. Sinkabirum säljs nu i stort antal, det mest anmärkningsvärda är att vi upplyst samtliga inblandade vid ett flertal tillfällen, om att sinkabirum har 30 cm för låg takhöjd för att vara tillåten för vuxna vildsvin. Denna information finns inte att finna på någon av de inblandades hemsidor, vilket är att anse som vilseledande marknadsföring.

15. Att en statlig myndighet vågar att utöva aktiv marknadsföring med direktutskick till potentiella kunder som har för avsikt att köpa våra fällor är häpnadsväckande. Dessa kunder blir upplysta av NV att de inte kommer få någon dispens för våra fällor, utan uppmanas av NV att köpa ett konkurrerande fabrikat i stället. Se bil. 7 från 7/9 2009 Dessutom bidrar NV med länkar till denna egenföretagares hemsida där hela företagets produktsortiment presenteras. Samtidigt stoppar NV alla hans konkurrenter som inte får ha länkar till sina hemsidor från NV:s hemsida, därefter stoppar NV samtliga vildsvinsfällor så att denne egenföretagare får regera ensam på marknaden. I dagsläget har enbart vårt företag tappat en omsättning i storleksordningen 3-5 miljoner på detta maktmissbruk. Detta måste ses som ytterst anmärkningsvärt och omdömeslöst av NV. Att den aktuella egenföretagaren tidigare varit anställd av SJF som Länsjaktvårdare gör knappast saken bättre. Det fullständigt stinker korruption omkring alla dessa händelser.

Svar från NV på fråga nr 16. Sid. 1. stycke 5.

Det finns inget godkänt fångstredskap för vildsvin som är tillverkat helt i metall varför påståendet saknar grund.

Kommentar från L-O Lundgren

Om detta ska betecknas som NV:s officiella och sakliga svar, så är det bara att beklaga den låga kompetensnivån hos den svarande.

Nu vill jag att läsaren öppnar bilaga 18 och läser material och konstruktions beskrivningen till L59 denna fälla får vara 1x1m och 2.5m lång med en öppning på 0.7m vilket motsvarar vår L114.

Fällan får också tillverkas helt i metall och inga krav om selektivitet finns angivna, således kan ägaren fånga vildsvin som bifångst och avliva dessa i enlighet med gällande lagstiftning.

Jag har informerat i omgångar om att vi har de intyg och godkännanden som erfordras i sakfrågan. Samt att vi haft typgodkända räv och grävlingfällor på marknaden i 17 år och att dessa fällor fångar vildsvin som bifångst i dagsläget, och har gjort så sedan det började dyka upp vildsvin i landet. Dessa fällor har varit tillverkade av plåt och nät sedan starten, om inte frys och skärskador rapporterats på 17 år så får vi anse materialet som väl utprovat även på vildsvin. Med 17 år i branschen så borde mina erfarenheter beaktas i detta sammanhang.

Om en fälla är tillverkad helt eller delvis av plåt saknar betydelse i sammanhanget, varför denna tjänsteman vägrar att tänka logiskt och inse detta faktum är höljt i dunkel. Om Länsrätten vill ha mina uppgifter bekräftade, så tala med Tommy Svensson som är NV:s egen expert i ämnet.

Fråga nr 16 från L-O Lundgren

16. Grundfrågan i det här målet handlar om huruvida vi får använda plåt som konstruktions material eller ej. Här vill vi upplysa rätten om att plåt används vid tillverkning av fällor i långt över 20 år, i dagsläget finns det 33 typgodkända fällor som innehåller plåt / nät. Våra övriga typgodkända fällor har funnits på marknaden i 17 år och är samtliga tillverkade av plåt och nät, exakt hur många fällor som är sålda totalt har vi ingen kontroll över längre men det rör sig om mer än 1000/år. Om materialvalet skulle varit ett problem under denna långa tidsperiod så skulle detta varit känt av samtliga parter vid det här laget. Bråket om plåt som konstruktions material är enbart ett svepskäl för att stoppa en av de mest effektiva vildsvinsfällor som någonsin byggts. Det är bara NV:s ledning och SJF som plötsligt ser ett problem med plåt, dock har dessa personer ännu ej kunnat ge en saklig förklaring till vad som är det riskabla med detta materialval.

Slutord

Att jag tvingats föra diskussionerna genom Länsrätten för att över huvud taget få några svar på mina frågor, är beklämmande och talar även sitt egna språk om förhållandet på Naturvårdsverket.

Dessutom är svaren ofullständiga och flertalet överhoppade igen, vilket borde leda till bakläxa på även denna skrivelse med krav på enskilda svar för var fråga.

Här Nedan ligger de överhoppade kommentarerna bilagda att NV:s handläggare inte kommenterar detta talar för sig själv, men å andra sidan inte så konstigt heller då svaren skulle leda till självmål för NV:s del. I övrigt fanns en hel del yttrligare fakta i handlingen som lämnades utan kommentarer, vilket är ytterst anmärkningsvärt.

1. Naturvårdsverket NV beslutar i fällgruppen att inga fler vildsvinsfällor ska godkännas förrän tester är utförda och slutförda. I fällgruppen sitter Ola Wälimaa som är Svenska jägareförbundets SJFs advokat. Ola kan på detta vis styra NVs fortsatta beslut så det passar SJF i deras pågående rättsprocess mot oss i Marknadsdomstolen.
3. SJF har i oräkneliga uttalanden och tidnings artiklar deklarerat sitt ogillande till vildsvinsjakt med fällor, via telefon e-post och under mässdeltagande har vi fälltillverkare blivit utsatta för rena terrorn från medlemmar inom SJFs nätverk. Se bil. 12
4. Torsten på SVA beslutar i sin tur att lägga ut fälltesterna av vildsvinsfällorna till Torsten på SJF, således är det en och samma person som spelar i hela orkestern. Därmed har fällmotståndarna d.v.s. SJF tagit full kontroll över hela det fortsatta händelseförloppet, på alla instanser inom både SJF. SVA och NV. SLU som skulle varit den mest opartiska instansen i dessa frågor, är nu helt avskurna från all insyn i hanteringen.
5. Nu lämnar Torsten på SVA in en ansökan till Djurförsöksetiska nämnden för att få starta testet. Olyckligt nog är ansökan ofullständig och avslås av denna anledning, när tredje ansökan fortfarande avslås på grund av ofullständighet så är maskningsaktionen lite väl genomskinlig. Särskilt med tanke på att NVs expert Tommy Svensson vid flera tillfällen erbjudit sig att skriva ansökan så den blir godtagen. I skrivande stund finns fortfarande ingen tillstyrkt ansökan för mer än tre fällor, där 12 djur i var fälla får fångas vilket inte stämmer med gällande ISO standard som kräver 20 djur. Därmed har SJF än en gång försäkrat sig om att testerna inte blir slutförda. Se bil. 13
6. Ännu en komplicerande detalj är andra svaret som Torsten på SVA skriver till Djurförsöksetiska nämnden, där påpekar Torsten att nämndens godkännande inte behövs för att utföra testerna. Likaså meddelar Torsten Djurförsöksetiska nämnden att NV kan typgodkänna vildsvinsfällor utan tester och nämndens medverkan när de så önskar.
Se bil. 10 från 4/11 2009 sid.13 5é stycket
7. När Torsten på SVA besitter denna kunskap om hur testförfarandet ska tillgå, så undrar vi varför han inte talar om dessa viktiga fakta för Torsten på SJF. Så att Torsten på SJF kan säga till Torsten på SVA, att sluta upp med dessa meningslösa ansökningar som ändå inte behövs. Då skulle Torsten på SJF kunna påbörja testerna omgående, på det vis som Torsten på SVA redan har klargjort för Djurförsöksetiska nämnden. Likaså skulle Torsten på SVA kunna tala om för Torsten på SJF att han ska sluta upp med att stämma försvarslösa fälltillverkare, som följer gällande EU avtal.
8. Kontentan av detta virrvarr är att fällorna ska typgodkännas först enligt gällande EU avtal. Ett alternativ för att utföra tester är att NV ger tillfälliga dispenser, vilket redan skett för undersökning av lodjur och vildsvin vid tidigare tillfällen.

9. Till saken hör också att alla typgodkännanden är tillsvidare, och kan dras in när som helst om en typgodkänd fälla visar sig undermålig som i fallet med sinkabirum L112. Varför sinkabirums typgodkännande inte är återtagit har jag frågat NV en längre tid, men ej fått något svar på denna fråga. Fällan saknar tillräklig lufttillförsel och följer ej heller Jordbruksverkets regler för transport av djur, vilket är normgivande vid typgodkännande av levandefångst fällor. Vi har under en längre tid påpekat att denna tillverkare även har andra modeller som orsakar mycket djurplågeri vid användandet, dessa uppgifter har NV valt att fullständigt ignorera. Se bil. 14 I stället har NV valt att marknadsföra dessa undermåliga produkter på sin hemsida. Även SJF måste vara fullständigt medvetna om denna situation, men väljer att tiga om missförhållandena då saken inte gäller vildsvin.

10. En hypotetisk gissning är att parterna eller snarare ”parten” kommer stå och stampa på samma ställe för all framtid, i osäkerhet över vad han ska meddela sina olika roller i den här härvan. Det påstås också att Torsten Mörner har JO anmält sig själv på grund av kritiken mot hans dubbla roller, men detta stämmer inte. Vid en kontroll den 17/2 var ännu ingen anmälan inlämnad hos varken JO eller JK. Så fort den här saken är utredd i Länsrätten så kommer dock vi att göra en anmälan till dessa instanser, för att få ett slut på det maktmissbruk som tillåtits pågå alldeles för länge.

11. Torsten på SJF har i dagsläget placerat ut testfällorna på några gods som säljer vildsvinsjakter inom Västmanlands län, fällorna övervakas där av SJFs egna jaktelever och yrkesjägare. När ett vildsvin fångas i provfällorna så avlivas de och skickas till Torsten på SVA, där Torsten ska utföra patologiska undersökningar på samtliga fångade djur.

12. Nyligen uppdagades det att SJF anordnat en skjutbana i riksdagshusets källare, för att komma nära politikerna och på så sätt kunna påverka enskilda politiker för framtida bruk. Nu är det nog dags att ifrågasätta vilka metoder SJF använt gentemot NV, för att få NVs ledning att gå rakt emot sin egna experts utlåtanden.

Med vänliga hälsningar Lars-Olof Lundgren
VD LO Lundgren i Nässjö AB
